

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319208103
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8319208103.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobkyne: L. N., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX H. XX, právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466 proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, v konaní o zaplatenie 1330,32 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.330,32 eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 13. 11. 2019 až do zaplatenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok za žalobu vo výške 79,- eur a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na tento súd 13. 11. 2019 návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom žiadala zaviazat' žalovaného zaplatiť žalovanú sumu. Žalobu odôvodnila tým, že 7. 7. 2011 uzatvorila ako spotrebiteľka a dlžníčka so žalovaným ako veriteľom a podnikateľom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej bola poskytnutá suma úveru vo výške 1.700,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala podľa tejto zmluvy v mesačných splátkach po 57,72 eur vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dohodnutou odplatom vo výške 3.862,80 eur. Žalobkyňa tvrdila, že táto zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a teda sa považuje za bezúročnú a bez poplatku a na strane žalovaného veriteľa tak vzniklo bezdôvodné obohatenie na jej úkor. Žalovaný ako veriteľ mal teda nárok na vrátenie len istiny úveru vo výške 1.700,- eur, avšak žalobkyňa ako dlžníčka mu celkovo zaplatila sumu 3.030,32 eur, teda o 1.330,32 eur viac, než na čo mal žalovaný veriteľ nárok. V tejto sume ide teda o bezdôvodné obohatenie, ktoré žiada vydať vrátane zákonného úroku z omeškania.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz zo dňa 20. 11. 2019, v ktorom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni žalovanú sumu s príslušenstvom. Platobný rozkaz bol zrušený z dôvodu, že žalovaný podal proti nemu odpor. V odpore uviedol, že žalobkyňa nemá nárok na žalovanú sumu, pretože sa nejedná o bezdôvodné obohatenie, lebo nie sú splnené v Občianskom zákonníku stanovené dôvody pre bezdôvodné obohatenie a nešlo o protiprávne plnenie ale o plnenie zo zmluvy, pričom zmluva je stále platná. Podľa žalovaného si žalobkyňa nemôže sama určiť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a teda, že má nárok na vrátenie preplatku, ktorý takto vznikol. Ďalej uviedol, že žalobkyňa uhrádzala

splátky na túto úverovú zmluvu od 5. 8. 2011 do 1. 4. 2016, kedy uhradila poslednú splátku úveru a teda, keďže žaloba bola doručená súdu 13. 11. 2019, nárok je premlčaný. Následne žalovaný poukázal na to, že zmluva má všetky náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, vrátane doby trvania zmluvy a konečného termínu splatnosti, rozkladu splátok, RPMN a ostatných náležitostí.

Žalobkyňa sa k tomuto vyjadreniu žalovaného vyjadrila v tom zmysle, že trvá na podanej žalobe a na jej písomných dôvodoch, špecifikoval, že ide o bezdôvodné obohatenie, pretože zo strany žalovaného nevznikol nárok na plnenie nad rámec istiny, pretože zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Poukázal na to, že zmluve chýba údaj o dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti, odplata za poskytnutie úveru je neprimerane vysoká a RPMN neobsahuje správny údaj. Čo sa týka premlčania poukázal na § 107 ods. 1 o subjektívnej premlčacej lehote, ktorá neuplynula u žalobkyne ako spotrebiteľky, uviedol pritom aktuálnu judikatúru Slovenskej republiky v obdobných veciach.

3. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania z dôvodu, že sa jedná o rozhodnutie v drobnom spore, pričom oznámenie a termín verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené a vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webe riadne a včas.

4. Následne súd zistil tento skutkový a právny stav. Medzi stranami konania bola uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7. 7. 2011, na základe ktorej bol poskytnutý žalobkyňi ako dlžníčke úver žalovaným ako podnikateľom vo výške 1.700,-- eur. Tento úver sa zaviazala zaplatiť, resp. vrátiť v 72 mesačných splátkach po 57,72 eur, spolu v sume 3.862,80 eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 31,33 %, RPMN od 36,7 do 38,3 eur, priemerná hodnota RPMN 17,62 %, lehota splatnosti 72. Z vyjadrení žalobkyne, ale aj žalovaného veriteľa vyplýva, že žalobkyňa uhradila na túto zmluvu celkovo sumu 3.030,32 eur, čo oproti istine úveru 1.700,-- eur predstavuje sumu navyiac, resp. preplatok 1.330,32 eur, ktorý je predmetom tohto súdneho konania z titulu bezdôvodného obohatenia.

Súd konštatuje, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa použijú ustanovenia týchto právnych predpisov, ustanovenie Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl., ustanovenia o premlčaní v Občianskom zákonníku podľa § 100 a nasl. a ustanovení o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 a nasl. OZ, ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. a ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd konštatuje, že v danom prípade je zmluvu potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle uvedených spotrebiteľských právnych noriem a to z dôvodu, že neobsahuje určito a zrozumiteľne všetky náležitosti vyžadujúce zákonom. Konkrétne chýba určité a zrozumiteľné vymedzenie dátumu skončenia zmluvy, resp. vymedzenie doby trvania zmluvy a konečná splatnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, o tom už boli vydané u toho istého žalovaného a takých istých zmlúv viaceré súdne rozhodnutia. Zmluva ďalej neobsahuje termín konečnej splatnosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) s uvedením určitého a zrozumiteľného konkrétneho dátumu skončenia. O tom taktiež svedčia viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. 9. 2012 sp. zn. 17Co/151/2012, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 17. 4. 2013 sp. zn. 11Co/124/2012 a iné. Zmluva ďalej neobsahuje správne určenú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN, táto je uvedená neurčito a nezrozumiteľne od do, pričom skutočná výška po výpočte podľa kalkulačky je 42,37 % a spotrebiteľ bol zavádzaný do omylu pri uzatváraní tejto zmluvy. Na to nadväzuje aj ďalšia náležitosť vyžadovaná zo Zákona o spotrebiteľskom úvere a to údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, lebo tento údaj je v zmluve uvedený nesprávne sumou 3.862,80 eur a nezohľadňuje istinu úveru, ktorý bol reálne poskytnutý a celkovú sumu odmeny, ktorú mala žalobkyňa a aj zaplatila. Celkové náklady po spočítaní, ktoré žalobkyňa mala vyplatiť žalovanému sú 4.155,84 eur a nie 3.862,80 eur. Zmluva taktiež neobsahuje určito a zrozumiteľne uvedené údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Obdobne už rozhodoval napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 9Co/401/2012, Krajský súd Košice 30. 3. 2016 sp. zn. 9Co/83/2014 a iné súdy.

Z týchto skutočností je zrejmé, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a teda podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch má žalovaný ako veriteľ nárok len na vrátenie istiny. Pokiaľ teda žalobkyňa ako dlžníčka zaplatila žalovanému ako veriteľovi sumu 3.030,32 eur, avšak istina úveru bola len 1.700,-- eur, v rozdiel v sume 1.330,32 eur vzniklo bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl., ktoré musí žalovaná spoločnosť vydať. Preto je žaloba v celom rozsahu dôvodná. Je zrejmé, že žalobkyňa vyzývala žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia, tento nereagoval, žalovaný sa tak dostal

do omeškania s plnením peňažného záväzku a preto má žalobkyňa nárok aj na žalované zákonné úroky z omeškania zo žalovanej sumy, ktoré jej súd priznal.

Čo sa týka premlčania, súd znova poukazuje na ustálenú judikatúru v spotrebiteľských právnych vzťahoch, čo je aj tento prípad, žalobkyňa ako dlžníčka a spotrebiteľka musí mať reálnu vedomosť o bezdôvodnom obohatení, o jeho výške a súd má za to, že k premlčaniu jej nároku nedošlo, žaloba bola uplatnená včas a to v rámci subjektívnej premlčacej lehoty podľa § 107, ako aj objektívnej premlčacej lehoty stanovenej v Občianskom zákonníku. Súd sa tu v celom rozsahu pridŕža stanoviska žalobcu, jeho vyjadrení doručenému súdu 6. 5. 2020, ktoré bolo zaslané aj žalovanému. Súd tu poukazuje aj na existujúcu judikatúru ohľadom premlčania spotrebiteľských vzťahov, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 23. 2. 2011 sp. zn. 5Cdo/121/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 13. 11. 2019 sp. zn. 16Co/17/2019, uznesenie Krajského súdu Košice z 22. 3. 2019 sp. zn. 5Co/18/2019, resp. pri objektívnej premlčacej dobe u spotrebiteľa rozsudok Okresného súdu Senica z 15. 6. 2009 sp. zn. 9Cb/178/2007, uznesenie Okresného súdu Kežmarok z 15. 2. 2010 sp. zn. 3Er/949/2009 a iné.

Čo sa týka rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11. 2016, v tomto prípade súd konštatuje, že následná úprava v slovenskom právnom poriadku v celom rozsahu korešponduje so Smernicou 2008/48/ES, dokonca je v niektorých prípadoch prísnejšia, čo zmluva o Európskej únii v čl. 288 v celom rozsahu umožňuje. Z týchto dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 CSP a keďže bola žalobkyňa v konaní v celom rozsahu úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Keďže bola žalobkyňa ako spotrebiteľ oslobodená od platenia súdneho poplatku, súd v zmysle Zákona o súdnych poplatkoch zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za žalobu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.